

CARNAVAL pàg 16

Línia Cornellà viu un assaig de la comparsa local que és famosa a Cadis

CONCERT pàg 14

La guanyadora d'un Goya María José Llergo aterra a l'Auditori amb la seva música

líniacornellà ^{9 anys}

Febrer 2022 · Núm. 99 · liniacornella.cat

Nova multa a l'empresa on va morir un jove de 19 anys

Inspecció de Treball ha detectat que els treballadors de CIDAC fan jornades d'entre 12 i 14 hores pàg 10

Foto: Línia Cornellà

Sota sospita

Operació anticorrupció a l'Ajuntament, que Balmón veu "desproporcionada" pàg 3

ESPORTS pàg 20

Laura Piera (Joventut Badalona): "Al Basket Almeda li dec la vida"

A FONS pàgs 12 i 13

Els dos anys de les víctimes més grans de la pandèmia

COMERÇ pàg 18

El Mercat de Sant Ildefons, a punt d'estrenar etapa

KRAVMAGA

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS

GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Prudents però a l'expectativa

» Precaució de l'oposició després de l'operació policial al consistori pel cas Consell Esportiu de l'Hospitalet
 » Els onze detinguts, entre ells el tinent d'alcalde Sergio Fernández, van quedar en llibertat l'endemà

Francisco J. Rodríguez
CORNELLÀ

Els diferents grups municipals coincideixen a opinar que cal màxima "prudència" a l'hora de valorar l'escorcoll policial a dependències municipals i del Consell Esportiu del Baix Llobregat, que el 14 de febrer es va saldar amb una onzena de detinguts, entre ells el tinent d'alcalde d'Economia, Sergio Fernández, en el marc de la investigació sobre el presumpte cas de corrupció del Consell Esportiu de l'Hospitalet. Un dia després els arrestats van quedar en llibertat.

L'actuació policial està motivada per la investigació del jutjat d'instrucció 4 de Cornellà, que ha detectat presumptes delictes de prevaricació, malversació i frau. Es tracta d'una peça separada del cas hospitalenc, que esquitxa diversos càrrecs del PSC a la ciutat veïna, com l'alcalde Núria Marín o el tinent d'alcalde Cristian Alcázar.

En un primer moment, l'Ajuntament va reconèixer que el 2020 se'ls va requerir informació relacionada amb la investigació del cas de l'Hospitalet, la qual van entregar. Es tracta de dos contractes que l'alcalde, Antonio Balmón, va ensenyar als grups de l'oposició el mateix dilluns de les detencions. I és que el batlle va trucar als portaveus aquell matí per informar-los de la situació i convocar-los a una reunió a la tarda.

En aquest sentit, l'oposició valora positivament el "contacte directe", en paraules de la portaveu d'ERC, Raquel Albiol, que el govern municipal està tenint amb l'oposició per mantenir-los al corrent de tot plegat. Al llarg d'aquella setmana, de fet, hi va

Una de les detencions en l'operació del dia 14 a la regidoria d'Esports de l'Ajuntament. Foto: Línia Cornellà

haver tres moments en els quals Balmón va informar els portaveus de manera directa: el mateix dilluns, amb la trucada del matí i la reunió posterior a la tarda; dimecres, en el marc de la comissió de Presidència i Economia; i divendres, a la junta de portaveus anterior al Ple.

FIL DIRECTE AMB L'OPOSICIÓ

Amb tot, Albiol va demanar a la reunió de dilluns dia 14 que es creés una comissió de seguiment del cas, però des del govern municipal els van prometre que els traslladarien la informació de manera regular, sense necessitat de crear cap òrgan oficial, cosa que fins ara, reconeix la portaveu republicana, "s'està complint". Segui com sigui, els republicans van fer un prec al Ple del dia 23 reclamant precisament que aquesta transparència continuï present.

Qui també destaca la transparència municipal és Daniel Martínez, portaveu de Ciuta-

dans, que en una conversa amb Línia Cornellà assegura que "de moment" el govern els està mantenint al dia de tot el que està relacionat amb la investigació.

Per la seva banda, Claudio Carmona, portaveu dels comuns i soci de Balmón, corrobora que "no hi ha cap grup que pugui dir que no s'està donant informació".

L'alcalde Balmón considera que l'actuació policial va ser "desproporcionada"

El també tinent d'alcalde de Polítiques Mediambientals sosté, a més, que no veuen "res il·legal ni mala praxi" amb la informació que tenen. Sobre això, Albiol recorda que aquesta documentació proporcionada pel consistori mostra una "feina habitual" a l'hora de formalitzar els contractes.

En aquesta línia, l'endemà de les detencions Balmón va defensar en una entrevista a la cadena SER que l'actuació de l'Ajuntament havia estat "correcta". "Hem fet el que tocava. La policia judicial té tota la informació i estic convençut que les coses quedaran clares i demostrades", va afegir el batlle. Per tot plegat, Balmón —que havia cancel·lat un acte que tenia a Foment del Treball aquell dia— va afirmar que l'actuació policial va ser "desproporcionada". Una opinió similar a la de Carmona, que malgrat reconèixer que no són ningú per jutjar la feina de la policia, coincideix que, "d'entrada", l'acció sembla "desproporcionada".

LA RELACIÓ ENTRE ELS SOCIS

Ara bé, Carmona assegura que si es demostrés que "un sol euro" de l'erari públic ha estat malversat, demanaran responsabilitats. "Tenim tots els horitzons plante-

jats", destaca Carmona, que avisa que, en cas que es demostrés mala praxi, la relació amb el PSC "quedaria molt tocada" i se l'haurien de "replantejar". Un escenari, tanmateix, que el regidor dels comuns allunya. "La confiança continua vigent", afegeix.

Tots els partits del Ple fan valdre la presumpció d'innocència dels investigats i han demanat que es treballi per mantenir "el bon nom" de l'Ajuntament. Ara bé, des d'ERC també han expressat "tolerància zero" cap a qualsevol prova de corrupció que aportï la investigació en curs. Al seu torn, Martínez recorda que el cas està en secret de sumari i demana "prudència". "Quan sapiguem més coses veurem què fem, serà una altra pantalla", afirma el portaveu taronja.

Per últim, des del grup municipal de Podemos s'han mostrat prudents i expressen el seu respecte per la investigació judicial.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

 facebook
  twitter
  instagram

La lupa

Cases d'algú

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter

Foto cedida

“Hi ha llocs que fan de nosaltres el que som...”, es deia a la premiada pel·lícula *Mystic River* (2004), de Clint Eastwood i amb Sean Penn i Tim Robbins de protagonistes.

I és que les persones arrememem als nostres llocs d'origen, ens fem d'allà i, alhora, el lloc ens fa com som. De la mateixa manera que el llenguatge, la seva gramàtica i l'etimologia estructuren el pensament de manera diferent per cada idioma, els llocs on creixem i que habitem durant la nostra vida construeixen la nostra manera de veure el món, d'assimilar-lo dia rere dia.

En una poc original experiència proustiana, un dels llocs que més intensament em va formar durant la infància –m'imagino que com a molta gent– va ser la casa de la meua àvia.

Vivia en una deliciosa casa de l'Eixample barceloní, al passeig de Sant Joan. És un carrer ample, peculiar, amb molt caràcter. Uneix el Monument a Mossèn Cinto Verdguer amb la plaça de Tetuan, l'Arc de Triomf i el Parc de la Ciutadella, i això li dona un aire senyorial, diferent dels altres carrers de la ciutat.

Recordo la casa llarga, profunda i fresca. D'entrada fosca i misteriosa, es descobria vida a banda i banda, molt al fons. A l'esquerra treia el cap davant de l'Església de Sant Francesc de Sales, al costat del col·legi dels Maristes. I a la dreta al pati interior d'illa, més íntim i tranquil, on solia estar la meua àvia cosint a la galeria. Podria reproduir de memòria els dibuixos de les rajoles de terra, aquelles que, al pas de davant de la cuina, es movien amb un so característic, advertint-la que algú s'acostava pel passadís.

Recordo els seus canaris. Avui gairebé ningú té canaris a casa. La meua àvia en solia tenir sempre sis o set, que inundaven l'aire amb els seus cants interminables.

El sol mediterrani entrava pels vitralls de la galeria, aixecant una naturalesa exuberant entre els testos. La meua àvia s'asseia al balancí, connectada amb aquell món d'harmonia que havia anat construint amb el pas del temps.

Segurament, molts dels llocs que associem amb la bellesa, la pau o l'equilibri estan relacionats amb les nostres vivències. Un lloc ens resulta agradable perquè el comparem, conscientment o no, amb les nostres experiències i aprenentatges previs. Construïm la nostra escala de valors i la nostra dependència emocional amb les cases que habitem.

Jorge Luis Borges explicava que tot el que va escriure ho havia llegit en poc més d'una vintena de llibres de la biblioteca familiar. Confessava que aquests eren els seus únics referents i que acabava, irremeiablement, tornant-hi cada vegada que iniciava un nou relat.

En aquest sentit, la desaparició forçosa del lloc on vivim suposa un trauma emocional que va més enllà d'una simple pèrdua material. És quelcom que podem veure a les catàstrofes naturals, fins i tot en aquelles on no hi ha víctimes. Establim un vincle profund de dependència amb aquells murs, amb el que hem viscut entre ells. No hi ha gaires diferències amb les persones que es veuen obligades a abandonar casa seva per no poder fer front al pagament del lloguer o de la hipoteca. Organitzacions com la Plataforma d'Afectades per la Hipoteca (PAH) o el Sindicat de Llogateres viuen diàriament situacions emocionals límit, sens dubte motivades per la vulneració del dret bàsic de tenir un lloc on viure, però augmentades també pel desarrelament que suposa haver de deixar tants records de la seva llar actual.

La meua àvia va estar sempre de lloguer en aquella casa, fins que va morir amb gairebé cent anys. Va criar nou fills pràcticament sola, perquè l'avi va morir jove.

Una carta del propietari va comunicar que el contracte s'extingia amb la mort de la meua àvia i que una de les meves tietes, que sempre hi va viure amb ella, havia d'abandonar, amb vuitanta anys, l'única casa que havia conegut. Més enllà de la complicació logística que allò augurava, el que veritablement va generar un sentiment de tristesa i de pèrdua irremparable va ser la desaparició de la llar familiar de l'imaginari de les nostres vides. Totes aquelles vivències només quedarien en el record, sense un lloc on rememorar-les, sense uns espais on poder reviure-les.

Un fet que, no per quotidià i acceptat, deixa de ser violent. Un propietari legal que exigeix la seva casa i el dret a explotar-la a un preu més alt i una família 'propietària' que l'habita i que reclama també la seva casa i els seus records, “si és que hi ha”, com ens cantava en Jaume Sisa, “cases d'algú”.

En un món cada cop més poblat i amb més desigualtats socials, es fa cada cop més urgent un pacte per l'habitatge que no només en faciliti l'accés, sinó que ho faci amb voluntat d'estabilitat i permanència. Un pacte que tingui cura i reconegui el paper fonamental que juguen les nostres cases en la nostra educació i en el benestar emocional de les persones.

Aquesta estabilitat l'han de garantir els nostres governs, mantenint i fent créixer el parc d'habitatge públic. El sòl és un bé finit que s'esgota, i no es pot destinar a la venda si es vol fer front a la demanda d'habitatge de cada nova generació. L'habitatge públic no ha de ser de ningú. És de tots.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter,
arquitecte fundador de *haz arquitectura*
i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Aquí es
piula

El Twitter en paper

@ratolinaemma

La meua filla [té espina bífida i fa servir caminador] m'explica que la mare de la seva amiga treballa en una escola on hi ha nens grans que no parlen... Hem parlat que tots tenim dificultats però que algunes poden ser molt grans, d'altres mitjanes i d'altres petites. I em diu: “La meua és mitjana”.

@apunte

La cosa no és que es pugui mantenir la llengua petita sense perdre públic. La cosa és que hi ha certes coses que tenen més possibilitats en la llengua petita. Perquè li escau més al que vols explicar, perquè et fa tenir una veu, perquè et posa en X mercat. Fiquem-vos això al cap.

@Pulitologo

Jasikevicius [l'entrenador del Barça de bàsquet] té l'actitud i la mentalitat que bé fariem molts catalans d'interioritzar: exigent, treballador, metòdic, intens, competitiu, odia perdre, no posa ni accepta mai excuses i celebra les victòries al màxim. Fora bo prendre'n nota, companys.

@carlosbaraibar

Avui tocava anar en pijama al col·le. Ni el gran (6) ni el petit (4) han transigit amb aital arbitrarietat. És més, el gran s'ho havia parlat amb un col·lega per ser com a mínim dos els que desobeïen el rei Carnestoltes. Desobediència, organització i resistència. Que n'aprenguin!

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada

Dipòsit Legal: B 12319-2013

(Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano

Director Editorial: Arnau Nadeu

Director General: Marcelo Villanueva

Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno

Estratègia digital: Anna Corbatera

Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

CIDAC

Inspecció de Treball ha constatat que els treballadors de l'empresa CIDAC, on va morir el jove de 19 anys Xavi Cayuela l'abril del 2021, estan fent més de 80 hores extres anuals i jornades extenuants d'entre 12 i 14 hores.

pàgina 10

Cornellà Actitud

La plataforma Cornellà Actitud va atendre 115 persones grans vulnerables en el marc de la seva campanya nadalenca. Els seus membres van repartir menjar i productes de primera necessitat entre persones derivades pels serveis socials.

pàgina 10

Spannabis

Dos anys després, el saló Spannabis tornarà a omplir la Fira de Cornellà. Ho farà de l'11 al 13 de març, en la seva dissetena edició. D'aquesta manera, la fira més important del món del cànnabis continua apostant per Cornellà.

pàgina 14

El + llegalit

líniacornellà.cat

- 1 *Nova etapa al Mercat de Sant Ildefons amb menys parades*
- 2 *Balmón considera desproporcionat l'escorcoll policial: "La nostra actuació és correcta"*
- 3 *Cornellà recupera la figura del sereno*
- 4 *Una desena de detinguts en una operació anticorrupció a l'Ajuntament*
- 5 *Desarticulen una banda instal·lada a Cornellà i l'Hospitalet que robava arreu de l'Estat*

La clau

L'ombra de la corrupció

per Manuel Reyes, president del PP a Barcelona

Foto: ACN

L'endemà que el PSOE perdés les eleccions a Castella i Lleó, la policia va detenir 11 persones investigades per diferents delictes de presumpta contractació irregular, prevaricació, malversació i frau tant a l'Ajuntament de Cornellà com al Consell Esportiu del Baix Llobregat. Polítics i tècnics que ja estan en llibertat, però encausats en el sumari que el jutge ha determinat secret.

Aquests escorcolls i investigats se sumen als de l'Ajuntament de l'Hospitalet, on la mateixa alcaldessa i presidenta de la Diputació de Barcelona també està sent investigada.

Resulta molt curiós que el PSC no doni la cara davant d'aquests fets, quan ells van ser molt executius i agosarats amb el govern de Badalona quan estava en mans del popular Albiol, que ni

tan sols va ser investigat ni acusat. Una doble vara de mesurar. Ells demanen presumpció d'innocència, però per a la resta res de res.

Volem transparència ara i sempre. Que no hi hagi cap ombra de sospita. De fet, un dels motius pels quals és necessari un canvi en aquests municipis és pel fet que el PSC fa més de quatre dècades que hi governa. Ja hem vist anteriorment què va passar en municipis com Santa Coloma de Gramenet o Sabadell, on els respectius alcaldes socialistes van acabar condemnats.

Per higiene i necessitat

democràtica, aviat tindrem una oportunitat perquè els aires de renovació bufin amb força a tota l'àrea metropolitana de Barcelona.

És per això que estem treballant per construir una alternativa a aquests governs. Una alternativa que posi en relleu quins són els veritables problemes que tenen els veïns dels nostres municipis. Que treballi per millorar la qualitat de vida. Que governi per a tots. Aquest partit és el Partit Popular, i amb tu volem construir aquest canvi tan necessari perquè els ajuntaments tornin a estar al servei de les persones.

Línia Cornellà no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

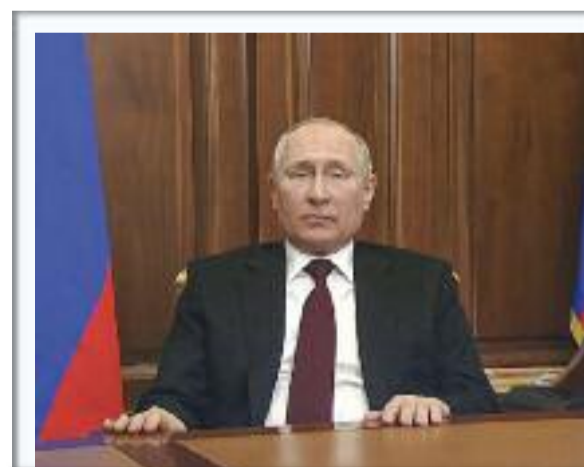
A les xarxes

#ProuQuarantenes

#CrisiAIPP

#CreixLaTensió

@LaiaColome: Desapareixen les quarantenes a les escoles. Només s'hauran d'aïllar els casos positius. També es deixaran de fer testos d'antígens al professorat.

@quiquepeinado: Yo me alegro mucho por Alberto Casero [el diputat del PP que es va equivocar votant la reforma laboral], que ya de lo del botón no se acuerda nadie.

@CatalunyaRadio: Putin agreuja el conflicte amb Ucraïna: reconeix les autoproclamades repúbliques de Donetsk i Lugansk i alerta de les conseqüències d'un ingrés a l'OTAN.

Doblement invisibilitzades

per Dilara Ekmen (CCAR)

Des de fa més d'un any són nombroses les anàlisis sobre els impactes que ha generat la pandèmia de la covid en diversos sectors de la societat, però en poques ocasions s'ha posat èmfasi a explicar com aquesta ha afectat específicament dones i nenes migrades, refugiades, desplaçades internes o apatrídies arreu del món.

I és que la interacció múltiple i simultània de diferents categories, construïdes socialment i culturalment, com el gènere, la classe, l'ètnia o l'origen, generen opressions i desigualtats estructurals i sistemàtiques que en moments de crisis econòmiques, socials i sanitàries creixen exponencialment i situen aquestes dones i nenes en una posició de més vulnerabilitat.

No podem obviar que, al món, gairebé la meitat de les persones refugiades i migrades són dones i nenes, les quals s'enfronten a unes formes de persecució específiques pel mer fet de ser-ho. Els femicidis, la mutilació genital femenina, els crims d'honor, el matrimoni forçat, les violències vinculades als drets sexuals i reproductius, la violència masclista en totes les seves formes i el tràfic de persones amb finalitat d'exploració sexual són supòsits que les fan susceptibles de poder sol·licitar protecció internacional, però el tancament de fronteres i els diversos confinaments per la covid han dificultat d'una manera manifesta que poguessin moure's per buscar refugi a Europa.

L'any 2020, segons estimacions del Fons de Població de Nacions Unides, es calculava que 6 mesos de confinament suposarien 31 milions de dones més que patirien violència masclista en l'àmbit familiar –més de les que ja la patirien en una situació sense pandèmia–, que els matrimonis forçats s'incrementarien i que les dones veurien vulnerats els seus drets reproductius, ja que no tindrien accés a la salut sexual i reproductiva perquè moltes

consultes, hospitals i clíniques van limitar els seus serveis i les interrupcions a les cadenes de subministraments van afectar la disponibilitat d'anticonceptius, amb repercussions gravíssimes especialment en dotze dels països amb ingressos més baixos del món.

Pel que fa als matrimonis infantils, s'estima que actualment 650 milions de matrimonis són producte d'unions forçoses infantils, i amb la covid es van aturar els programes de prevenció i sensibilització sobre aquesta pràctica. Si no es reactiven i la tendència es reverteix, l'any 2030 hi haurà 150 milions de ma-

trimonis infantils més arreu del món, segons dades d'UNICEF.

Altres dades que resulten rellevants per dimensionar de què parlem quan ens referim a violències estructurals que pateixen aquestes dones i nenes és que l'any 2021 hi havia aproximadament 200 milions de dones i nenes que havien patit mutilació genital femenina, i s'estima que, entre el 2015 i el 2030, al voltant de 68 milions de nenes més seran sotmeses a aquesta pràctica a 25 països del món. La covid ha aturat els programes de prevenció d'a-

questa pràctica i ha evitat que dones i nenes poguessin escapar-se'n.

En aquest sentit, recentment Aissatou Diallo, presidenta de l'Associació Humanitària Contra l'Ablació de la Dona Africana –AHCAMA–, denunciava que, segons han pogut documentar des de l'associació, al voltant del 35% de les dones africanes que arriben a l'Estat espanyol ho fan buscant protecció i fugint de la mutilació genital femenina per a elles o per a les seves filles.

Però no podem caure en el parany de pensar que la violència que pateixen dones i nenes acaba una vegada abandonen el seu país d'origen. Durant el trànsit migratori els perills es multipliquen, i la pandèmia ha accentuat les dificultats a les quals fan front.

En els països d'acollida, el risc de patir violència no desapareix, i durant la pandèmia les dones refugiades, migrades i sol·licitants d'asil han hagut de fer front a unes dificultats agreujades per la vulnerabilitat legal i la limitació en l'accés a determinats serveis, com el de la salut, per la forta discriminació laboral que existeix a l'Estat espanyol, que les condemna a treballs temporals, poc qualificats i majoritàriament vinculats al sector domèstic i de les cures. Això ha comportat que moltes –les que tenien contracte– acabessin a l'atur, sense ingressos i, pel rol sovint atorgat, fent-se càrrec de la salut de tota la família en detriment de la seva.

La pandèmia de la covid ha afectat tot el món, però no de la mateixa manera. Les dones i nenes fan front a unes formes específiques de violència i a una discriminació i desigualtat estructurals accentuades per les interseccionalitats. Per aquesta raó, hem de vetllar per donar visibilitat, des de tots els àmbits, a totes les dones que veuen els seus drets humans vulnerats i protegir de manera efectiva les que cerquen asil.

Foto: Pexels

Les millors perles

Detenen un home que havia estat més de setanta anys conduint sense carnet. Ha passat a Nottingham, al Regne Unit, on l'infractor va confessar a la policia que conduïa des dels 12 anys i que mai l'havien aturat. Tampoc tenia assegurança.

Un nen de 14 anys amb esperit emprenedor s'està omplint les butxaques amb un negoci clandestí al pati de l'escola. Compra llaminadures abans d'anar a classe i després les ven als companys per un preu molt més alt.

Existeix a Catalunya una comunitat secreta, Wonderland, liderada per dones que prenen *ayahuasca* i marihuana en rituals, resen a la Moreneta i canten el *Violai*. Viuen al marge de la societat i les ha descobert el periodista Pol Pareja d'*elDiario.es*.

Un pare deixa sense internet tot un poble per evitar que els seus fills es connectin a la xarxa de nit. Ha passat a la localitat francesa de Messanges, on l'home es podria enfrontar a mig any de presó i 30.000 euros de multa.

ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Darrer dilluns del mateix gener

per David Fernández

Foto: Pexels

Darrer i cinquè dilluns del gener de 2022 i es reconfirma la pujada ininterrompuda de tot plegat –cinisme, macrogranges i extrema dreta inclosos. Gener costerut com mai, ara que per posar la bugada o el calefactor hem de consultar el parquet borsari de les hores vall i recórrer als remeis casolans –que mai caduquen, perennes– de les àvies. I això que ja hem perdut el compte, retransmès en estricta directe a cada telenotícies, de quants cops ha pujat la llum el darrer dia. Mostra aleatòria de la subhasta a l'alça en la qual vivim, a u de gener el preu electritzant era tres vegades més gran que el del primer dia de l'any de 2021. En la darrera dècada, l'aigua s'ha enfilat un 70%. I en pocs mesos, el preu de la bombona de butà ha crescut un 33% respecte del darrer hivern. L'oli d'oliva s'ha encarit un 25%. I els combustibles, un 30%. No serà per dades d'infart. El desembre, l'IPC marcava una pujada històrica del 6,7%. Ahir van comprovar, els que tenen sort de tenir nòmina, que els salaris, en canvi, només s'han actualitzat a un 1,68% més aquest gener. Els comptes no ens surten –a ells, sí, és clar, per això desquaden els de la majoria.

Amb el preu de la vida inflacionada a raó d'un 5% adicional, només cal parar l'orella al que denuncia *Mareta Pensionista*, aclarint que el que s'anuncia com a pujada de les pensions és una pèrdua material estricta de poder adquisitiu. Si tot puja un 5% i les pensions només un 2,5%, no cal ser Einstein per saber que els números no quadren i que ens venen bou per bèstia grossa. Cal afegir el de sempre enmig de l'espessor metropolitana: que la vida i les desigualtats sempre van per barris i no és mai el mateix on cau aquesta grossa inversa i com es reparteix l'altra pedrea inflacionista, que no dona res, només pren. L'Evangelí segons Sant Lluc sempre treu el cap al gener: a qui més té, més se li donarà; a qui poc té, se li traurà el poc que li quedi. Mentre Europa, en aquest cas, sí que els mira –als Pujol, als Borbons– i llança un cable vergonyós als evasors fiscals, ordenant retornar dos milions d'euros a qui els tenia amagats a Andorra. Per prescripció delictiva; el que mai caduca ni prescriu és la desigualtat. Gener infaust, doncs. I esclaridor. Alguns fan l'estiu en ple hivern: a l'agost la previsió de beneficis nets per a 2021 d'Endesa, Iberdrola i Naturgy s'estimava en quasi 7.000 milions d'euros.

Tot és inversament proporcional i sempre puja el cost de la vida en paral·lel a la pujada exorbitada dels beneficis de les grans empreses, les de sempre, les que controlen el cotarro i, rere un cicle de privatitzacions i desregulacions, van aconseguir que el que eren serveis públics fonamentals passessin a ser tipificats com a serveis essencials on posar la mà i la pistola. Atracaments a plena llum. Això passava el 1997, de la mà del PP de José María Aznar i Rodrigo Rato, però per suprema ordre europeu neoliberal. Liberalització del sector elèctric, li va-

ren dir, amb la falsa promesa que es feia pel nostre bé, perquè els preus baixessin –i bla, bla, bla. No cal fer *spoilers* de com va acabar tot plegat. De tant privatitzar-ho tot ens quedarem sense res. Canibalisme en potència. Vampirisme a l'engròs. I unes quantes portes giratòries dels que firmaren aquelles liberalitzacions exprés i acabaren l'endemà en el butacó d'un consell d'administració. En els darrers vint anys les elèctriques han guanyat la gèlida xifra de 112.000 milions d'euros en beneficis nets, mentre ens llevem sospesant que la propera bugada millor posar-la a les sis del matí.

Tanmateix, la pujada de gener, per a molts, no és circumstancial ni passatgera i durarà durament, sense treva, fins al proper hivern. Viuen en un gener permanent, com altres ho fan en un agost perpetu. Gener, paradoxalment, és temps de dades i informes contraposats. És el moment cruïlla habitual on el Fòrum de Davos diu la seva –enguany no, suspès fins al maig per la pandèmia– i Oxfam diu la contrària, amb la seva anàlisi anual sobre les desigualtats globals: enguany detalla que, des de 1995, l'1% més ric del planeta ha acaparat prop de vint vegades més riquesa global que la meitat més pobra de la humanitat. I que les desigualtats maten –a raó d'una persona cada quatre segons.

No serà per informes. Aviat, parlant de fets on fa massa que fem molt tard, es presentarà el darrer Informe Foessa sobre els efectes de la covid en les desigualtats socials. Totes les temences anticipades i les pitjors previsions s'han complert puntualment: en pandèmia s'ha aguditzat l'empobriment i les llars sense cap ingrés estable, ha crescut la bretxa de gènere, l'exclusió impacta el triple en la migració, s'ha consolidat la desconexió i apagada digital de moltes llars, massa jove viu en un present *no future* i la diferència entre els que més tenen i els que menys ha augmentat un 25%. Gener permanent: tres de cada deu famílies s'han vist obligades a reduir les despeses habituals en alimentació, roba i calçat. I Catalunya és una de les societats més afectades.

Calendari d'advent i d'adversitats, amb el rerefons inequívoc de la crisi i fallida d'un model malbaratador, desigual i hiperconsumista –insostenibilitat, degradació i depravació–, dijous passat al Saló de Cent de Barcelona es retia homenatge, amb la medalla d'or al mèrit civil a títol pòstum, a dos imprescindibles que als nords del sud i als sud del nord feien el mateix: Pere Casaldàliga –«no n'hi ha prou amb ser creient, s'ha de ser creïble»– i Manel Pousa, *Pare Manel*. Amb escassa presència oficial –quatre de quaranta-un regidors–, al final del lliurament s'escolava la melodia d'una antiga cançó: «*Seria tot un detall / Tot un símptoma d'urbanitat / Que no perdessin sempre els mateixos / I que heretessin els desheretats*». No serà aquest gener. No encara.

“

**De tant privatitzar-ho
tot ens quedarem
sense res.**

Canibalisme en potència.

Vampirisme a l'engròs.

I unes quantes

portes giratòries

dels que firmaren

aquelles

liberalitzacions exprés

i acabaren l'endemà

en el butacó

d'un consell

d'administració

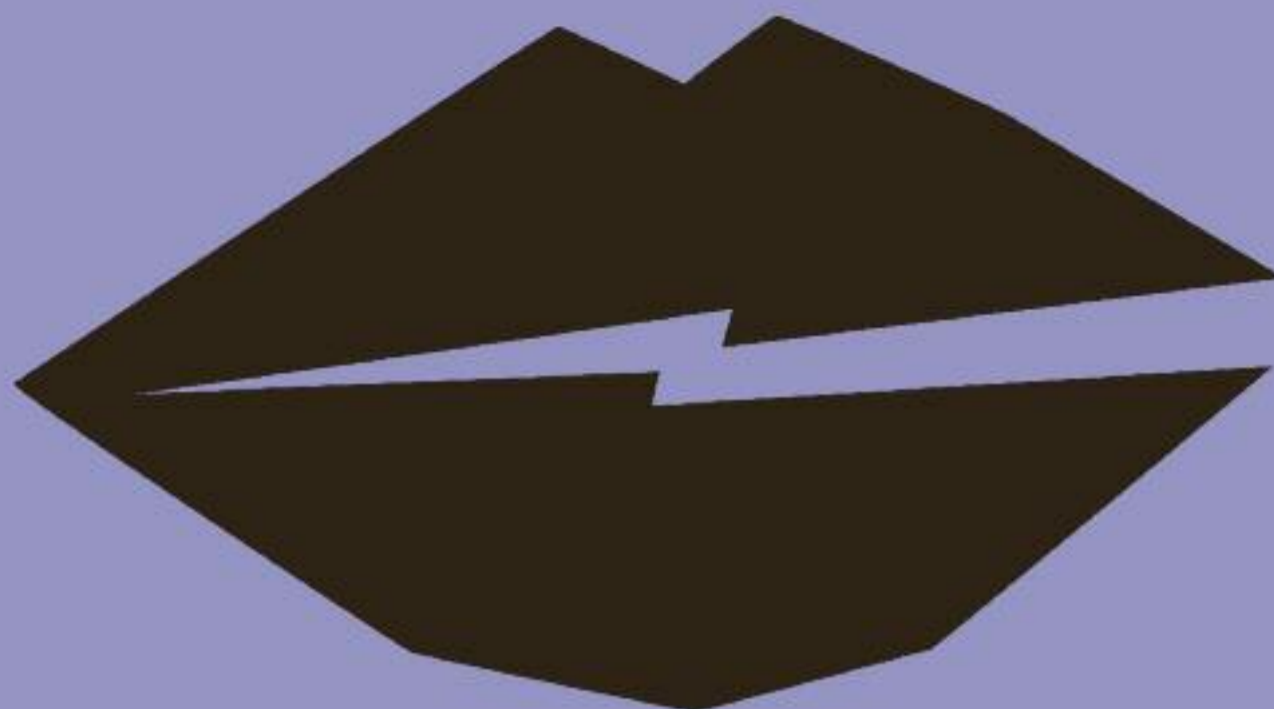
”

Flaixos

@arnaubri: “Posar l'alumnat al centre” no es fa afegint cinc dies lectius, es fa abaixant ràtios a la meitat. Que us la sabeu molt llarga.

@RebecaCarranco: Escandalizada con dos cosas: que Teodoro García Egea tenga 37 años y que todo esto vaya a acabar con la dimisión de Casado. Pero más lo de Egea.

@AlvaroMunoz: Però qui va ser el depravat que va pensar que quan copiem un text a un Word volem copiar-ne també el format?!

8NM

CAP A UNA NORMALITAT FEMINISTA

#NormalitatFeminista
igualtat.gencat.cat

Fem-ho / BE
TOT
POSSIBLE

 Generalitat
de Catalunya

Segons va expressar a Esport3 el conseller delegat de l'Espanyol, José María Durán, l'entitat blanc-i-blava té pensat construir una segona ciutat esportiva al Baix Llobregat. Duran no va especificar, però, en quin municipi la farien, ni si seria a prop o no de l'estadi de Cornellà-El Prat.

Nova multa a CIDAC, l'empresa on va morir Xavi Cayuela

» Inspecció de Treball hi ha detectat jornades de més de 12 hores
» La companyia ja va ser sancionada l'any passat per la mort del jove

LABORAL ▶ Inspecció de Treball ha obert una acta d'infracció a CIDAC, l'empresa de Cornellà on va morir l'any passat Xavi Cayuela, un treballador de 19 anys. Segons UGT, els inspectors hi han actuat arran d'una denúncia del sindicat i han trobat irregularitats al salari i a les hores treballades.

En concret, han detectat que els treballadors fan sistemàticament més de 80 hores extres anuals, tenen jornades d'entre 12 i 14 hores i cobren per sota del que marca el conveni col·lectiu i del salari mínim. L'organisme ha requerit a l'empresa que corregeixi aquestes qüestions i ha traslladat el cas al Departament de Treball perquè concreti l'import de la sanció.

Es tracta d'una nova multa a la companyia de Cornellà, després que l'any passat fos castigada per la seva responsabilitat directa en la mort de Cayuela. En aquella ocasió, la policia va

Cayuela va morir a CIDAC el 30 d'abril del 2021. Foto Àlex Recolons/ACN

acreditar dèficits als sistemes de seguretat, fet pel qual van imposar una multa de 328.000 euros a la companyia.

"SEGUEIX TOT IGUAL"

Per la seva banda, l'oncle de la víctima, Paco Marín, lamenta que des de l'accident del seu nebot "tot continua igual" a la fàbrica amb relació a la prevenció dels riscos laborals. En la mateixa línia es mou

UGT, que diu que a CIDAC hi ha "nombroses deficiències" i acusa l'empresa de tenir un sistema "nul" de protecció laboral. Marín també afegeix que amb la nova sanció "es veu la classe d'empresaris que porten la companyia".

Cal recordar que, en el seu moment, CIDAC va atribuir la mort a un "possible error humà", tot i que diversos testimonis ho han negat categòricament.

Reclamen l'aturada del pla urbanístic Ribera-Salines

URBANISME ▶ La plataforma Ribera-Salines ha fet públic un comunicat en el qual reclamen l'aturada del pla urbanístic que preveu fer 2.500 pisos en aquella zona. Aquest col·lectiu fa mesos que està posant sobre la taula els problemes que podria comportar construir al darrer espai no urbanitzat de Cornellà.

En aquest sentit, alerten del risc d'inundacions —que seran cada cop més freqüents a causa

del canvi climàtic— i que el pla eliminarà una àrea agrícola "amb potencial per produir aliments de proximitat" i que afectarà un "connector biològic" del Baix.

Des del consistori no ho veuen igual. De fet, consideren que aquest pla urbà actuarà com una solució a la manca d'habitatge, una afirmació que posen en dubte els ecologistes, que avisen que el pla promociona el benefici privat "d'uns pocs".

Cornellà Actitud ajuda 115 persones grans vulnerables

SOLIDARITAT ▶ Cornellà Actitud, la plataforma solidària de la ciutat, ha atès 115 persones grans vulnerables en el marc de la seva campanya de Nadal. Aquestes persones han estat escollides a través de les valoracions de serveis socials i dels centres d'atenció primària de la ciutat.

Els beneficiaris ja han rebut lots amb productes de primera necessitat, mentre que la resta del material que no s'ha fet servir ha estat lliurat a la Botiga Solidària i a l'Associació Benestar i Desenvolupament (ABD).

La recollida i posterior repartiment d'aquests productes ha estat possible gràcies a les activitats que Cornellà Actitud va posar en marxa abans de Nadal, com ara la Quina Solidària, la venda de marxandatge de la plataforma o la participació en la Fira de Santa Llúcia.

A més, la campanya solidària ha comptat amb la participació de diverses entitats i botigues de la ciutat. Des de la plataforma destaquen la "meravellosa acollida" que han rebut de veïns i comerciants.

Cornellà recupera els serenos amb gent que estava a l'atur

El servei s'ha implementat a Sant Ildefons i Gavarrà. Foto: Ajuntament

SEGURETAT ▶ L'Ajuntament ha creat el Servei d'Observació Nocturna (SON), un equip de set persones que des de fa poques setmanes s'encarrega de passejar a les nits per vetllar per la tranquil·litat i millorar la sensació de seguretat.

Es tracta d'una iniciativa molt similar a la dels antics serenos i, de fet, han estat batejats d'aquesta manera pel consistori. Es tracta de persones de més de 45 anys que estaven a l'atur i que ara recorren els barris de Sant Ildefons i la Gavarrà d'11 de la nit a sis de la matinada, de di-

lluns a diumenge. El seu objectiu és assessorar, acompanyar i, en cas de trobar-se amb algun problema, trucar la policia.

Qui ja ha mostrat la seva disconformitat amb aquesta iniciativa ha estat el grup municipal de Ciutadans, que considera que la millor manera de solucionar la percepció d'inseguretat a la ciutat és augmentant la presència policial als carrers.

Per la seva banda, des de la Federació d'Associacions de Veïns recorden que es tracta d'una prova pilot i diuen estar "a l'espera" de veure'n els resultats.

Foto: Twitter (@RiberaSalines)

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

*El Pau,
llevant-se cada dia a
les 4 del matí per poder
oferir-nos el millor pa
del barri.*

 amic associació
de mitjans
d'informació
i comunicació
Mitjans Km 0

líniacornellà

El 40% de les persones grans se senten més soles ara que abans de la pandèmia. Foto: Eli Don/ACN

Tota la població de Sant Fost. O gairebé tota la de la Llagosta. O la meitat de la de Martorell o Olesa. O dues tercers parts de la de Sant Just. El nombre de defuncions de persones grans que hi va haver durant el primer mig any de pandèmia equival a aquestes comparacions. En només sis mesos, 11.255 persones de més de 70 anys van morir a conseqüència de la covid a Catalunya. Es diu de pressa, però com seria l'experiència de visitar, per exemple, Sant Fost el 31 de gener de 2019 i veure gent als carrers i tornar-hi el juny de 2020 i no trobar-hi ningú? Seria com caminar per un paisatge arrasat per la guerra o pel silenci d'un desastre nuclear.

És així com millor s'entenen els efectes de la pandèmia: com un desastre que va posar el focus en la gent gran. I ara que ja hem fet el símil adequat, que sabem de què parlem, caldrà pensar com aquesta població ha entomat una realitat tan extrema. Mort, tristesa i soledat. Aquestes serien les tres paraules guia per recórrer els dos darrers anys viscuts per les persones grans. Però també ho serien altres mots menys durs: resistència i esperança.

MORT

Quan el 10 de març la filla de la Maria Teresa li va dir que era millor no reunir-se per celebrar el seu aniversari, ella, una dona vital de 86 anys, no podia arribar a imaginar-se el que havia de venir. "No em vaig espantar", assegura a l'altra banda del telèfon.

Durant aquests dos anys, el seu exmarit i el pare del seu gendre han mort de covid. "Els meus dos consogres van entrar a l'hospital amb covid, i quan ella va recuperar-se i en va poder sortir, li van dir que el seu marit havia mort", relata la Maria Teresa.

Albert Quiles, director de la fundació Amics de la Gent Gran, assenyala que a l'inici de la pandèmia les morts es van fer notar en un organisme que està en contacte amb unes 2.200 persones. "No podem dir-ho del cert, però les morts d'usuaris van augmentar entre un 10 i un 15% els primers mesos", afirma Quiles.

Amb tot, si en algun lloc es va fer sentir especialment la mort de la gent gran, aquest va ser les residències: l'epicentre de la pandèmia. Tal com ha posat sobre la taula Amnistia Internacional, "a Catalunya, de l'1 de març al 15 de novembre de 2020 van morir per covid 7.045 persones grans que vivien en residències". Així mateix, l'organització denuncia que en molts centres s'han vulnerat drets fonamentals d'usuaris i familiars.

"Tinc dret a saber què estava passant. Ens ho han negat sempre. La meua mare no ens la podran tornar, però una cosa que es podria haver evitat no volem que torni a passar mai més", diu l'Ana María, filla d'una dona que vivia a la residència Federica Montseny de Barcelona. En el seu cas,

Els dos anys de les víctimes més grans

Les persones grans són les que més han patit els efectes de la pandèmia. A més de veure's directament afectades pel risc de mort si es contagien, de vegades s'han sentit soles i oblidades per la societat. Això ha fet que la seva condició tant física com emocional s'hagi deteriorat en menys de dos anys.

no va ser traslladada a l'hospital quan es trobava en estat crític, i encara que la filla ha presentat una denúncia, el contenciós, com tants altres a tot l'Estat, encara no s'ha resolt.

Els mateixos treballadors d'algunes residències de Barcelona han denunciat les deficiències que els seus centres tenien per afrontar una crisi com la que hi va haver. La Natalia, una gericultora d'una residència barcelonina, afirma que a les persones grans

que hi vivien "no se'ls va explicar què estava passant i moltes van pensar que se les castigava", i això va comportar-los "un greu deteriorament físic". En els casos més extrems, segons lamenta Amnistia Internacional, "hi ha persones que han mort soles, violant així el seu dret a la mort digna i suposant també un trauma per a les seves famílies". "Tampoc va haver-hi una gestió adequada de l'acomodament i del trasllat de les persones un cop mortes: no s'a-

visava els familiars, tardaven dies a treure els cossos de les residències, les famílies no sabien on eren...", afegeix.

TRISTESA

La mort és la conseqüència més terrible de la pandèmia. Malgrat això, la crisi sanitària també s'expressa en altres aspectes com el confinament.

"La veritat és que he viscut molt malament aquests dos anys... Estic sola i soc molt gran,

i els dos primers mesos me'ls vaig passar sense veure ningú", diu l'Aurora. Ara té 86 anys i surt de casa amb dificultats. Abans baixava al carrer i quedava amb altres persones grans, però el març de 2020 tot allò va quedar enreure. La seva anterior vida es va ensorrar. La pandèmia li ha passat factura i ha empitjorat físicament. Li costa caminar. De fet, ha passat del bastó al caminador. De fet, ha passat del bastó al caminador en menys de dos anys. "La vida m'ha canviat", lamenta.

Els meus avis

● Els periodistes, sempre sota l'allargada ombra de l'objectivitat, oblidem que les històries sobre les quals escrivim també són nostres. I per molt que ens en vulguem extreure, ens afecten. En el cas de la pandèmia, aquesta idea no pot ser menys certa. Tots coneixem gent gran. Avis, pares, àvies o mares que han estat les víctimes d'aquests dos anys. Han patit veient com persones de la seva generació morien i pensant que, si s'infectaven, recorrerien el mateix camí.

La Montse i l'Albert tenen 86 i 90 anys. Quan va començar la pandèmia

familiars s'encarregaven de fer-los la compra, d'anar a la farmàcia, de planxar-los la roba o de fer-los el menjar.

Els mesos van passar, i quan la situació ja estava més normalitzada, la filla de l'Albert i la Montse va trobar una altra noia per fer les tasques. La parella cada cop tenia més dificultats per valer-se per si mateixa. Per a la Montse, era el dolor, "el mal de tot", i per a l'Albert la cada cop més fràgil vista, que el feia "avorrir com un vell".

La reclusió els ha passat factura. El cada cop va amb menys freqüència al mercat a comprar i ella no es mou de

Qui no té un avi, una àvia, un pare o una mare d'edat avançada? Són les persones que més han patit la pandèmia i mereixen les nostres històries

tenien una dona que anava a casa seva cada dia per netejar i cuinar. Amb dificultats i ajuda, encara es podien valer pel seu propi peu. Poc després de l'esclat de la pandèmia, però, la noia que treballava a casa seva va decidir que, per por de contagiar-se i de contagiar-los a ells, deixava la feina.

Els familiars ens vam organitzar per fer les tasques. Cada dimecres, qui escriu aquestes línies hi anava dues hores a netejar els lavabos, a passar l'aspiradora i a fregar el terra, mentre la Montse mirava com Ana Rosa Quintana treia a passejar eslògans sensacionalistes a la televisió i l'Albert escoltava a la ràdio les novetats financeres del seu Barça. Altres

casos. Diuen que tenen ganes de marxar. Aquell eufemisme de la mort. Parlem el gener quan els dic que vull que apareguin en aquest reportatge. Els pregunto què és el que més els ha afectat de la pandèmia i si tenien por de contagiar-se. "De contagiar-me i morir, no. El que pitjor porto és no poder veure els meus fills i els meus nets amb tanta freqüència", diu la Montse. "Poder-los abraçar", afegeix. "Ja m'ho imagino", responc jo amb les paraules sortint-me de darrere de la mascareta i pensant que aquesta vegada tampoc l'abraçaré. "Treu-te aquesta merda de la cara", em diu l'Albert fent broma com fa sempre. Tots tenim gent gran que es mereix les nostres històries.

Ella és l'exemple més clar de la llosa que suposen els temps pandèmics. "Abans vivia molt bé, i ara m'enrabió perquè em dic: 'Jo que vaig passar la guerra quan era una criatura hauré de marxar d'aquest món passant això?'. No tinc ganes de viure gaire més, em falta alegria", afirma.

Té la veu cansada. Només s'il·lumina quan recorda el passat. "A mi sempre m'ha agradat la natura, i ara des de casa no veig ni un arbre... Quan tenia 20 anys vaig anar de Martinet a Andorra i d'allà a Puigcerdà... Que bonic que va ser!", rememora. Per travessar la frontera ho va haver de fer de matinada, quan no hi havia guardes, perquè el règim franquista no permetia a les dones canviar de país. Són més de 130 kilòmetres de ruta a peu. Ara l'Aurora ja no pot caminar pels Pirineus, i ens recorda que tots els joves serem gent gran i que tota la gent gran va ser jove.

SOLEDAT

El cas de la Pilar també té punts semblants al de l'Aurora. Ella té 73 anys i el març de 2020 en feia dos que el seu marit havia mort. "La veritat és que he passat la pandèmia amb molta angoixa. Totes les mesures em van fer

agafar molta por", explica. Durant els primers compassos no sortia de casa i se sentia sola. "Ho vaig passar molt, molt malament... Hi havia dies que no em volia llevar ni menjar", recorda.

La soledat ha estat una constant. Segons un estudi d'Amics de la Gent Gran, més del 40% dels usuaris amb els quals tracten se senten menys acompanyats ara que abans de la pandèmia. Tal com detalla Quiles, la soledat s'ha agreujat encara més per la manca de coneixements tecnològics d'aquesta població. "Tres de cada quatre persones que acompanyem fan servir el telèfon fix per a la seva comunicació", afirma per afegir que "la bretxa digital és severa". Això va fer que moltes persones perdessin el contacte humà directe. Amb tot, Quiles llença una reflexió: "Molta gent a la qual preguntàvem com estava vivint el confinament ens replicava: 'Quin, aquest o el d'abans?'. Abans de la pandèmia ja vivien reclosos".

La mateixa Pilar s'ha sentit abandonada. Considera que la pandèmia ha aprofundit el menyspreu de la societat cap a la gent gran. "Els avis serveixen fins que són útils per cuidar els fills dels fills, i quan no aporten res se'ls

"Abans vivia molt bé, i ara m'enrabió perquè em dic: 'Jo que vaig passar la guerra quan era una criatura hauré de marxar d'aquest món passant això?'. No tinc ganes de viure"

"La pandèmia ha aprofundit el menyspreu cap a la gent gran... Els avis serveixen fins que són útils per cuidar els nets, i quan no aporten res se'ls aparta"

aparta i es tornen invisibles", critica. Ella, però, creu que de tot-hom es pot aprendre alguna cosa.

Sigui com sigui, fa uns mesos que les coses ja no són tan dures per a la Pilar. "La situació va canviar com si haguessin girat un mitjó quan va venir el voluntari d'Amics de la Gent Gran... Va ser com un flexxazo, ens vam entendre des del primer moment", comenta rient.

RESISTÈNCIA I ESPERANÇA

Als seus 86 anys, la Maria Teresa té un rellotge intel·ligent al canell que li diu que ha de fer 6.000 passes cada dia. El passadís de casa seva, ha comptat, són unes 100 passes. Durant el confinament, el recorria 60 vegades cada dia. "Ho feia quan hi havia anuncis a la televisió o en altres moments", explica. El seu cas demostra la capacitat de resiliència de moltes persones grans.

Ella ha aprofitat la pandèmia per abonar-se a les seves aficions. "Durant el confinament vaig llegir, vaig escriure... Vaig poder fer el que volia", diu. El seu cas divergeix del d'altres persones d'edat avançada que no tenen la mateixa vitalitat. Què la fa diferent? Seria molt fàcil parlar de caràcters, però en la seva història hi ha dos elements cabdals. El pri-

mer: en cap moment s'ha sentit sola, ja que el contacte amb la família ha estat constant. "Els meus fills em venien a veure des de la finestra i cada nit fèiem videoconferències", diu. El segon: les noves tecnologies. "Amb les amigues, tot i que fa dos anys que no ens veiem i abans quedàvem almenys un cop al mes, ens hem continuat parlant pel WhatsApp", afegeix.

Malgrat tot, ella també ha tingut por. "Ara no em faré la valenta [riu], perquè tot aquest temps he tingut el termòmetre sempre al costat per posar-me'l al mínim símptoma", admet. A més, també s'indigna pel que ha passat a les residències. Tanmateix, és cert que la seva manera d'entendre el món l'ha ajudat. "Amb l'edat que tinc veig les coses diferent. Les coses passen. No hi ha una explicació per a tot i no cal buscar-la", afirma.

La Maria Teresa, com totes les persones grans, com l'Aurora i la Pilar, ha estat víctima d'un món que fa bona l'expressió "el mort al sot, el viu al rebost". El mort són les persones grans i els vius la resta.

Un reportatge d'Albert Alexandre

La guanyadora d'un Goya María José Llergo aterra a l'Auditori

MÚSICA ▶ María José Llergo, la flamant guanyadora del Goya a la Millor Cançó Original per *Te espera el mar*, que forma part de la banda sonora de la pel·lícula *Mediterráneo*, farà el seu primer concert a l'Auditori després d'haver rebut l'estatueta dels guardons del cinema espanyol.

Llergo actuarà a l'Auditori el pròxim dia 26 de febrer a partir de les vuit de la tarda. La cantant cordovesa portarà els temes del seu disc *Sanación*, amb el qual ha sasejat el panorama musical estatal. Les seves arrels flamenques a Pozoblanco, on cantava amb el seu avi, no són obstacle perquè Llergo experimenti amb la sonoritat i la fusió amb uns altres estils. Sense anar més lluny, en més d'una ocasió ha estat comparada amb una il·lustre baixllobregatina, Rosalía, cosa que ha agrait.

Tanmateix, Llergo marca perfil propi a la seva música. El 2018 va adquirir rellevància en el món de la música amb la cançó *Niña de las dunas*, en la qual va col·laborar amb el guitarrista Marc López. Un any després va llançar el tema *Me miras pero no me ves*, una tonada que vol donar veu als col·lectius més desfavorits. De

Llergo és un dels actius més joves del flamenc i la fusió. Foto: Arxiu

fet, la cançó amb la qual acaba de guanyar el Goya és un cant de protesta per la situació que viuen els migrants que creuen la mar Mediterrània i moren durant el trajecte.

LA VEU CORNELLÀ

Canviant de tema, però seguint amb la música, l'Ajuntament va anunciar a principis de mes que obria les inscripcions per participar en el concurs per a solistes amateurs La Veu de Cornellà.

Es tracta d'un concert en el qual ja va fer un bon paper Levi

Díaz, que seguidament va guanyar La Voz Kids i va representar Espanya en el festival d'Europa Júnior.

L'edició del certamen cornellanenc d'enguany constarà de diverses fases presencials i eliminatòries fins a arribar a la gran fina, que tindrà lloc el pròxim dia 15 de maig al mateix Auditori de Cornellà.

La primera fase del concurs són precisament les inscripcions, que van obrir el dia 1 de febrer i romandran obertes fins a l'11 de març.

Torna l'Spannabis a la Fira dos anys després

SALÓ ▶ Dos anys després, la Fira de Cornellà tornarà a acollir el saló Spannabis, un esdeveniment dedicat al món del cànnabis. La trobada tindrà lloc de l'11 al 13 de març, en la que serà la seva 17a edició.

D'aquesta manera, la Fira de Cornellà esdevindrà "el centre mundial de la indústria del cànnabis", destaquen els organitzadors, que indiquen que hi ha convidades més de 300 empreses d'aquest sector procedents de tot el món. Els visitants i els expositors podran intercanviar opinions, fer contactes i buscar potencials clients en aquest mercat. Per altra banda, la temàtica de les xerrades de la vuitena edició de les World Cannabis Conferences, que tindran lloc en el marc de l'Spannabis, abordaran la qüestió de la regulació del cànnabis a Espanya i l'actualitat del sector als Estats Units i a Llatinoamèrica.

CHAMPIONS CUP

A més, l'esdeveniment acollirà una nova edició de l'Spannabis Champions Cup, en concret la vuitena, un certamen en el qual es premiarà els millors cultivadors, extractors i criadors de cànnabis del món.

Riure i reflexió a la Sala Padró amb L'Estranya Família

Foto cedida

TEATRE ▶ La Sala Padró acull l'estrena de l'espectacle teatral *L'Estranya Família*, una comèdia que a més de fer riure i fer passar una bona estona al públic, planteja una reflexió al voltant dels diferents costums i particularitats socials de les generacions actuals envers les dels anys 70 del segle XX.

Protagonitzada per Josep Maria Vallhonrat i Marçal Domingo, l'obra es planteja "divertida i entranyable a parts iguals", avisen els creadors. A més, compten amb la col·laboració del periodista i escriptor Sebastià d'Arbó.

El passi tindrà lloc dissabte dia 26 a un quart de nou a la Sala Padró. Les entrades es poden aconseguir a Atrápalo, però també el mateix dia de la funció a les guinguetes de la Sala Padró.

Vicente Ferrer

ES BUSQUEN

3.000

AMICS INVISIBLES

AQUEST ANY, REGALA

APADRINAMENT

VULL COL·LABORAR

Descubreix-ho a:

www.sebuscanamigosinvisibles.org

900 111 300

Quan l'enyorança es fa música

» *Línia Cornellà* viu un assaig de l'única comparsa catalana que ha obert el concurs del Carnaval de Cadis
 » L'agrupació es reuneix a Cornellà i ja pensa en la seva tercera actuació al certamen oficial gadità

Francisco J. Rodríguez
CORNELLÀ

La sala de la penya flamenca Los Aficionados és ampla, amb un escenari que representa un pati florit amb vistes a un carrer d'una llum blanca que fereix els ulls. *Arbonaida* a un costat i quadres amb figures locals i nacionals del flamenc per tot. "És tancar la porta i això es converteix en Cadis", diu el gadità establert a l'Hospitalet Juan Carlos Cruz, director d'una comparsa *made in Cornellà* que ha estat l'única procedent de terres catalanes que ha obert el concurs de comparses oficial del Teatre Falla de Cadis. De fet, hi han participat dues vegades, el 2019 i el 2020, i ara estan preparant-se per tornar-hi, si tot va bé, el 2023.

El 2019 van portar-hi la comparsa de *El Botas*, mentre que l'any anterior van ser *Los Mareas*. La pandèmia va interrompre una nova participació seva en el carnaval de Cadis, tot i que mantenen una agenda d'actuacions intensa. Sant Boi, Sant Joan Despí,

Tarragona o Mataró, entre molts altres, són els municipis on aquesta agrupació formada per andalusos i descendents d'andalusos està presentant una antologia de les seves lletres. "És un recull de coples famoses del carnaval de Cadis i menys conegudes aquí", explica Cruz, que s'estranya que hi hagi tant pocs grups com el seu a Catalunya, tenint en compte la quantitat d'immigrants andalusos que van venir fa dècades.

SENTIMENT CARNAVALESC

De fet, qui no és andalús és fill d'andalusos. Hi trobem a José Luis Cerro, protagonista a *Línia Tres* com a portaveu de Ciutadans a Sant Joan Despí i *carnavalero* a *Línia Cornellà*. Cerro recorda com va començar tot fa quatre anys a través de les xarxes socials i el boca-orella.

Va ser d'aquesta manera que Cruz, un gadità que trobava a faltar casa seva, va muntar una agrupació amb un nivell de professionalitat que es fa evident durant l'assaig. I és que a mesura que avança, la intensitat creix. "Jo no tenia habilitats musicals, però s'acaben aconseguint", as-

Un moment de l'assaig a la penya flamenca Los Aficionados. Foto: Línia Cornellà

segura Cerro, mentre mostra, cofoi, el vídeo d'una entrevista que li van fer a ell i al seu pare a Canal Sur poc abans d'actuar per primer cop al Falla, sense que l'un i l'altre ho sabessin.

El món que envolta el carnaval de Cadis no es limita a la broma i al bon humor. A les lletres de les cançons –alguna de les quals obra de l'hospitalenca Débora Morón, la primera dona que va escriure lletres per a una comparsa d'homes– hi ha xerinnola, però també denúncia social. Les emocions, en una particular

barreja de nostàlgia i alegria meridional, estan a flor de pell.

L'Alejandro és dels més joves d'un grup que va haver de deixar un any pels estudis. És de Ripollet, de família amb arrels granadines, i quan va veure des de la butaca els seus companys a sobre de l'escenari, no va tenir cap mena de dubte: havia de tornar. Abans el portava el seu pare en cotxe a assajar o actuar allà on calgués. Ara, amb el carnet, té més opcions de mobilitat.

L'assaig avança. Cruz dirigeix el grup i fa repetir fragments

cada cop que detecta alguna cosa a millorar, tant en el cant com en la guitarra o la percussió. Tots fan broma, però tots el segueixen fil per randa. "Els venen aquí i és com si tornessin a casa per unes hores", assenyala Cruz.

Tanta és la devoció pel carnaval, que alguns integrants venen del Penedès i fins i tot n'hi havia un que venia de Girona. Un altre, l'Enrique, nascut a Còrdova capital i a Catalunya des del 2004, arriba amb crosses. Cantar a Los Aficionados el fa sentir una mica més a prop de casa.

Nuevafrontera
 Marcant diferències

A j u d a a p e r s o n e s e n e x c l u s i ó s o c i a l

ELS NOSTRES CENTRES:

Barcelona Lleida Alicante
 Cordoba Málaga Sevilla

Telèfon d'admissions: 93 711 80 99

www.nuevafrontera.org

nuevafrontera.org@gmail.com

20 ANYS POSA'T
LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

TALLA ADULT

INFANTIL

NOVA!
TALLA

CONNECTA'T AMB LA NATURA!

WWW.POSATLAGORRA.ORG - 93.237.79.79

@POSATLAGORRA

L'associació Cornellà Compra a Casa patrocina un concurs de comparses de Carnestoltes. El veredict dels guanyadors se sabrà diumenge dia 27 a la tarda. Els premiats rebran targetes de compra per valor de 500 euros per fer servir a les botigues adherides.

Compte enrere al Mercat de Sant Ildefons per a la nova etapa

MERCATS ▶ Al gener es van conèixer els resultats provisionals de les noves concessions del Mercat de Sant Ildefons, és a dir, aquells que han aconseguit una parada després d'un tortuós procés d'adjudicació marcat per les protestes dels paradistes respecte de les condicions que va imposar l'Ajuntament.

Sigui com sigui, el procés d'adjudicació encara no ha acabat i falten els últims serrells per tal que el Mercat de Sant Ildefons estreni una nova etapa. En aquest sentit, fonts municipals han explicat a *Línia Cornellà* que el procés està molt a prop de concloure. Amb tot, i tal com es va fer públic el mes passat, l'equipament tindrà menys parades ocupades. Segons dades de l'Ajuntament, el mercat quedarà ara ocupat al 73% de la seva capacitat, quan abans la xifra ascendia al 90%.

A més, aquest procés ha comportat una sèrie de tensions. Si en un principi els botiguers van plantar cara a les condicions

El mercat tindrà menys parades obertes. Foto: Línia Cornellà

que va imposar el consistori al plec de condicions per obtenir parada, el concurs posterior ha aixecat certa polèmica al mercat.

Destaca el cas de la bacallaneria de les germanes Gil i Brumós, una botiga que no ha guanyat la licitació per continuar a la parada. Ha estat Mati Pesca Salada qui ha fet una oferta millor per aquesta, i des de Gil i Brumós lamenten que no s'hauria respectat un "pacte de no-agressió" entre els comerciants. Ara, aquesta botiga és a la llista d'es-

pera per optar a una parada de les que han quedat buides.

Tanmateix, des de Mati Pesca Salada recorden que el seu no ha estat l'únic cas en el qual un negoci ha licitat per la parada d'un altre comerciant. Des de la botiga defensen que el procés ha estat correcte i lamenten la "campanya de desprestigi" contra ells a les xarxes. A més, asseguren que no hi havia cap pacte de no-agressió signat i que l'únic que volen és millorar la seva ubicació al mercat.

Cs reclama l'elaboració d'un pla de comerç local

AJUDES ▶ Al Ple de gener es va debatre sobre la situació del comerç de proximitat de Cornellà. El grup municipal de Ciutadans va presentar una moció per reclamar que s'elabori un pla de comerç i turisme per a la ciutat.

El portaveu dels taronges, Daniel Martínez, va destacar que aquests dos sectors han estat afectats per la pandèmia de la covid, i també va recordar que el govern municipal va prometre el juliol del 2018 que presentaria un pla estratègic de comerç i turisme, el qual encara no s'ha presentat. La moció no va tirar endavant per la negativa de PSC

i comuns. Així i tot, l'alcalde, Antonio Balmón, va expressar que "compartia la preocupació" per la situació del comerç local, però que ara "no és el moment" de fer un pla. En aquest sentit, va assenyalar els canvis en els comportaments dels consumidors i la incertesa que tot plegat causa. "Nosaltres no tenim la clau, ningú no sap cap a on aniran les tendències", va dir Balmón.

Per la seva banda, la portaveu d'ERC, Raquel Albiol, va reclamar que el govern local elabori unes "línies estratègiques" de futur que vagin més enllà d'ajudes econòmiques puntuals.

El Ple va debatre sobre la situació del comerç local. Foto: Arxiu

EMERGENCIA INDIA

Milers de famílies sense recursos estan patint una segona onada de la COVID-19 encara més letal que la de fa un any.

La teva aportació pot salvar vides
IBAN: ES75 1491 0001 2320 3004 8025

SONRISAS DE BOMBAY
TRANSFORMANDO FUTUROS

NECESSITES DINERS?

NO IMPORTA
RAI O ASNEF

FÀCIL, RÀPID I SEGUR

SOLUCIÓ EFECTIVA A LES TEVES NECESSITATS

PRÉSTECES A PARTICULARS/EMPRESSES, REUNIFICACIÓ DE DEUTES,
HIPOTEQUES, ACCEPTACIÓ D'HERÈNCIES, PRÉSTECES ESPECIALS PER A
TAXISTES, GARANTIES EN OBRES D'ART...

TRUCA'NS I T'INFORMAREM SENSE COMPROMÍS

iCredits.es
Soluciones Financieras

MÉS DE
20 ANYS
D'EXPERIÈNCIA

INFO@ICREDITS.ES
WWW.ICREDITS.ES
93 293 30 14

Futbol | La UE Cornellà visita el CA Gimnàstic Tarragona

El conjunt de Raül Casañ visitarà el pròxim diumenge 27 de febrer el CA Gimnàstic Tarragona, en partit corresponent a la 25a jornada de la Primera Divisió RFEF. La UE Cornellà hi arribarà després de la victòria per 1-0 contra el RB Linense del passat dia 18.

Foto: David Grau

“Jugo molt amb les emocions i les solc contagiar a l'equip”

Laura Piera / Base del Joventut Badalona i psicòloga esportiva

“Abans era molt autodestructiva i la psicòloga em va donar tècniques i eines per evitar-ho. Soc una jugadora que juga molt amb les emocions i que les solc contagiar a l'equip”, confessa Laura Piera (Sant Cugat del Vallès, 2000), base del Joventut Badalona i psicòloga esportiva. És sincera, observadora i reflexiva.

Toni Delgado
CORNELLÀ

Tenir el poder de transmetre els estats d'ànims a un grup pot ser, depèn del moment, molt bo o molt dolent...

Tal qual. És una situació que he viscut en molts equips. Treballar amb psicòlegs i haver estudiat la carrera m'ajuda a canalitzar les emocions negatives en energia positiva. Cuidar-se per dins és vital.

Mariona Teixidó, Olga Ruano, Mireia Vila, tu... Sou un equip que juga amb emoció. No sempre passa.

Hi estic d'acord. El Jordi Vizcaíno [substitut de Guillem Abelló] ens ha ajudat a treure el caràcter necessari per intentar minimitzar els mals moments, que abans ens penalitzaven tant. A vegades teníem caigudes molt bèsties.

En Jordi Vizcaíno us ha ajudat a tenir més ordre, confiança i consistència?

Ens està acompanyant per trobar la nostra identitat, que potser

comença des de la defensa. Quan totes estem ficades a darrere, normalment l'atac va sol.

"On va el teu enfocament, fluïx la teva energia" és el teu tuit fixat. Sempre has tingut molta capacitat d'adaptació i de concentració?

Sí. Intento sempre tenir les idees clares i marcar-me objectius reals. Quan, a principis de novembre, vaig arribar a la Penya, el meu primer propòsit era fer-me al joc i a l'equip, i en Willy [Guillem Abelló] em va ajudar moltíssim, igual que el seu cos tècnic. Tenir uns objectius globals i uns altres de més immediats m'ajuda a fluir i a estar centrada.

No hi ha ningú a la pista que necessiti més concentració que una base.

Ets qui més s'exposa. Si organitzes el joc, és més fàcil que comets més pèrdues que, per exemple, una jugadora exterior. Tracto de tenir sempre molt present com vol jugar l'entrenador i preguntar-li els dubtes, i potenciar les virtuts de les meves companyes. També les meves, com la defensa.

Ets organitzada?

En l'únic àmbit on ho soc és al bàsquet. En la resta... "Laura, sempre vas a l'últim moment", em repeteix mon pare. I té tota la raó del món! [Riem].

Com s'està adaptant al grup Lovisa Hjern?

Bé. Fa molt poc que la Lou ha aterrat i, com és normal, a vegades dubta. El Jordi Vizcaíno li està donant molta confiança. Ben aviat veurem el seu nivell. També està jugant de base i li està costant perquè no parla la llengua.

"Abans era molt autodestructiva i la psicòloga em va donar eines per evitar-ho"

Deu ser dur per a qui organitza el joc no dominar l'idioma.

Molt, i t'ho dic perquè ho he patit als Estats Units, a la Grand Canyon University. L'entrenadora dels meus dos primers anys em va ajudar molt amb la llengua i el joc, i confiava tant en mi que em feia

jugar quasi tot el partit. Després vaig tenir una altra tècnica, que era molt exigent i li agradava un joc molt físic.

Els entrenaments a les universitats nord-americanes són un altre món.

A dos quarts de sis del matí ja estàvem escalfant a la pista d'atletisme, i si no passàvem certes proves físiques, no jugàvem. En aquell moment em repetia mentalment: "No vull fer-ho!". Amb el temps, saps què et convé i què no, i la veritat és que vaig millorar molt físicament. Ara puc córrer durant hores i no em canso perquè allà vaig preparar-me com una atleta.

Vas començar a jugar a bàsquet al CBF Sarrià.

Hi vaig estar a mini i en Joan Florit va ser el meu primer entrenador. Recordo que un cop ens va posar un petit trampolí perquè no tinguéssim por a saltar mentre fèiem entrades. Va ser una temporada meravellosa.

Després vas passar al Basket Almeda. En algun club has cridat i viscut el teu esport com allà?

En cap! [Riu]. Tant al CBF Sarrià com al Basket Almeda els dec la vida. Han sigut i seran sempre la meva família. M'ho van ensenyar tot.

Quin entrenador et va marcar més al Basket Almeda?

De tots n'he après molt, però em quedaria amb el Javi Torralba, que em va provocar un clic definitiu. Em va fer veure que em podia dedicar al bàsquet si hi invertia més hores.

"Si contagio la meua passió a alguna jugadora, el meu treball haurà estat bo", va comentar Javi Torralba a Cronómetro de Récords.

En Javi és aquesta frase. Em va transmetre molta passió. Si a la pista aixeco el puny, és per ell. Em va impulsar a començar una nova etapa en el bàsquet. Sempre li agrairé.

NECESSITEM ALIMENTS BÀSICS PER CONTRIBUÏR A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE 163 MIL PERSONES

BANC DELS ALIMENTS líniacornellà

Col·labora
bancdelsaliments.org

Fes que sigui *la teva*

A Catalunya hi ha molts infants que, per diferents circumstàncies i de forma temporal, no poden créixer amb la seva família.

L'Acolliment Familiar brinda l'oportunitat a un infant de conviure amb unes noves referències familiars saludables i estables que li permetin desenvolupar-se de manera emocional, personal i social.

La solidaritat i la generositat de les famílies acollidores permeten a l'infant viure en un ambient familiar i compartir un entorn afectiu i comunitari.

L'Associació d'Ajuda Social CEL OBERT és una entitat acreditada per la Generalitat de Catalunya que treballa al servei dels infants i de les famílies acollidores.

Tu pots ser la família acollidora

Contacta amb nosaltres:

Associació d'Ajuda Social
CEL OBERT

Avinguda Meridiana, 354, 11^a

93 311 69 05

08027 BARCELONA

celobert@cel-obert.org

No t'ho perdís

Foto: Ajuntament

Imaginaris multiespècies

La Capella (Barcelona) acull, des del 3 de febrer i fins al 30 d'abril, l'exposició 'Imaginaris multiespècies. L'art de viure en un món de contingència i incertesa'. La mostra es planteja com la precarització de la vida a les societats tecnològiques exigeix repensar la convivència entre espècies i ens encoratja a construir comunitats heterogènies basades en el benestar comú. A l'exposició, les artistes se submergeixen en els mons dels microorganismes, les plantes, els animals i els fongs, i ens conviden a desenvolupar formes d'hospitalitat i cura transespècie.

Famosos

Carla Simón (Barcelona, 1986) va enamorar públic i crítica amb la seva òpera prima, la tendra *Estiu 1993*, el 2017. Aquest any, la directora de cinema ha demostrat que no té sostre en guanyar l'Oscar d'Or, el màxim guardó de la Berlinale, amb *Alcarràs*. Es tracta d'una pel·lícula en català (la primera que s'endú aquest premi), rodada a la comarca del Segrià, al poble que li dona nom, i amb actors amateurs de diverses generacions. Simón va dedicar el premi a la seva família, que durant anys ha cultivat préssecs a Alcarràs, i a "les petites famílies d'agricultors que cultiven la terra cada dia, perquè la seva manera de fer respectuosa amb la terra és, avui dia, una forma de resistència".

La fitxa

QUI ÉS?

C A R L A S I M Ó N

ÉS FAMOSA PER...

Ser directora de cinema

Es va fer coneguda amb la seva òpera prima, 'Estiu 1993'

QUÈ HA FET?

Guanyar l'Oscar d'Or a la Berlinale per 'Alcarràs'

És el màxim guardó del Festival de Cinema de Berlín

A LES XARXES...

Pluja de felicitacions

Simón s'ha convertit en tot un orgull per a la cultura catalana

Llibres

Poderío
Patricia Centeno Vispo

La periodista experta en llenguatge verbal Patricia Centeno publica *Poderío*. *Liderazgo femenino, un cambio de postura*. Centeno assegura que ens trobem en un moment de canvi de paradigma, en què han quedat obsolets els missatges que diuen que, per ser creïbles com a líders, tant homes com dones hem de masculinitzar-nos i desfeminitzar-nos.

Teatre

L'Oreneta
Guillem Clua

Una professora de cant rep a casa un jove que vol millorar la seva tècnica vocal per cantar al memorial de la seva mare morta recentment. Ben aviat descobrim que la cançó triada, *L'Oreneta*, té un significat especial per als dos. Aniran desgranant detalls del seu passat, marcat per un atemptat terrorista de signe islamista. A la sala Villarroel de Barcelona.

Música

Hangover
Flashy Ice Cream

Flashy Ice Cream va ser un dels primers grups de trap en català a agafar notorietat. Aquest mes de febrer, els de Sabadell publiquen el seu tercer disc, *Hangover* (Delirics), que vol dir "ressaca" en anglès. L'àlbum, en el qual han estat un any treballant, presenta quinze cançons i ja s'ha convertit en el treball discogràfic més ambiciós de la banda.

Pelis i sèries

Tros
Pau Calpe Rufat

Ponent està de moda al cinema. Aquest mes arriba a les sales *Tros*, l'òpera prima de Pau Calpe, l'adaptació del llibre homònim de Rafel Vallbona. És un drama rural situat a Alcastrer, un poble fictici del Segrià, on els pagesos se senten desprotegits i organitzen patrulles nocturnes. El Joan (Pep Cruz) i el seu fill (Roger Casamajor) trobaran un lladre, un adolescent magribí.

ESTILS DE VIDA

Com evitar les humitats a casa

Foto cedida

LLAR

Les humitats a parets i sostres, així com a l'ambient, són un dels problemes més habituals a les cases. Es poden generar per condensació (la causa més freqüent), per capil·laritat o per filtració, i poden afectar tant la salut de l'edifici com la salut dels residents. Per això, cal tenir-les controlades i fer tot el possible per prevenir-les o eliminar-les.

En aquest sentit, la ventilació és clau. Cal airejar la casa cada dia, almenys durant uns quinze o vint minuts, per renovar l'aire que respirem i evitar, així, l'excés d'humitat. Si pots, fes-ho també a armaris, calaixos i altres espais tancats que facis servir per emmagatzemar coses. Altres consells importants que has d'aplicar al teu dia a dia són encendre l'extractor a l'hora de cuinar i, si és possible, estendre la roba a l'exterior. Evita també passar-te amb la temperatura de la calefacció, perquè si la poses massa alta fomentaràs la condensació, és a dir, el pas del vapor d'aigua a aigua líquida. Tingues en compte que tenir plantes a l'interior d'una casa o habitació amb humitats pot empitjorar la situació. Si el problema persisteix, i si t'ho pots permetre, compra un deshumidificador: es convertirà en el teu gran aliat.

Les claus.....

VENTILACIÓ

Recorda airejar la casa cada dia durant quinze o vint minuts. De tant en tant, ventila també armaris i calaixos

COSTUMS

Acostuma't a posar l'extractor quan cuinis, no posis la calefacció massa alta i, si pots, estén la roba a l'exterior

PLANTES

Tenir plantes a l'interior d'una casa o una habitació amb humitats no ajuda a eliminar les humitats: les pot empitjorar

DESHUMIDIFICADOR

Si el problema persisteix i t'ho pots permetre, compra un deshumidificador: serà el teu aliat

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'ns la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

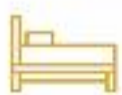
BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzaret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es